

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ЧЕРНІВЕЦЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ ЮРІЯ ФЕДЬКОВИЧА

ЗАТВЕРДЖУЮ

Ректор Роман ПЕТРИШИН
«___» _____ 2023 р.

ПРОГРАМА
ФАХОВОГО ІСПИТУ

для вступників на другий (магістерський) рівень вищої освіти
спеціальності 014 «Середня освіта»
предметної спеціальності 014.02 «Середня освіта (Мова та зарубіжна
література (румунська))»
галузь знань 01 «Освіта/Педагогіка»

Схвалено

Вченою радою філологічного факультету
Протокол № 8 від «26» квітня 2023 р.

Голова Вченої ради

Борис БУНЧУК

Чернівці - 2023

**Вимоги до знань і вмінь, які повинен продемонструвати абітурієнт
на фаховому вступному випробуванні для здобуття другого
(магістерського) рівня вищої освіти**

Вступний іспит проводиться румунською мовою у тестовій формі з метою перевірки теоретичних та практичних знань вступників (знання румунської мови мають відповідати рівню C1 – досвідчений користувач) за шкалою і критеріями, які подані у Загальноєвропейських Рекомендаціях з мовної освіти і рекомендовані Міністерством освіти і науки України №14/18.2-481 від 02.03.2005).

Вступний іспит зі спеціальності 014 Середня освіта має на меті перевірити та оцінити компетентності з таких фундаментальних і професійно-орієнтованих дисциплін, як «Сучасна румунська мова», «Історія румунської літератури», «Теорія літератури», «Порівняльне літературознавство».

Фаховий вступний іспит складається з 20 тестових питань.

РУМУНСЬКА МОВА

Румунська мова як внормована і опрацьована форма загальнонаціональної мови, її писемна й усна форми. Мовна норма та її соціальне значення. Основні тенденції розвитку румунської літературної мови на сучасному етапі.

Функція мови. Мова – ієрархічна система. Синтагматичні та парадигматичні відношення мовних одиниць. Сучасна румунська мова як об'єкт наукового вивчення. Специфічні риси румунської мови в галузі фонетики, лексики, морфології та синтаксису. Історія румунського правопису.

ФОНЕТИКА І ФОНОЛОГІЯ

Предмет фонетики і фонології, зв'язок з іншими лінгвістичними дисциплінами. Загальна характеристика фонетичної системи сучасної румунської мови.

Основні звукові одиниці мови: лінійні (сегментні) звуки та нелінійні (суперсегментні) наголос, інтонація. Акустичні властивості мовних звуків. Три аспекти вивчення звуків.

Голосні та приголосні звуки (загальна характеристика). Акустико-артикуляційна класифікація голосних звуків. Акустико-артикуляційна класифікація приголосних звуків: за способом і місцем творення, за ступенем палаталізації, за участю голосу і шуму. Асиміляція і дисиміляція приголосних у потоці мовлення. Спрощення в групах приголосних. Виникнення нових голосних (ă, â, î). Виникнення дифтонгів і трифтонгів в румунській мові. Виникнення приголосних (ț, ș, dz(z), gi, ge, ci, ce) в румунській мові.

Система фонем сучасної румунської літературної мови. Поняття про фонему. Диференційні ознаки та функції фонем. Поняття позиції у фонології. Головні вияви і варіанти фонем. Фонетична і фонематична транскрипції.

Склад як одиниця фонетичної системи. Румунський складоподіл. Морфемне членування і складоподіл. Орфографічний і фонетичний складоподіл.

Румунський наголос, його функції та ознаки. Інтонація її функції.

ОРФОЕПІЯ. ГРАФІКА Й ОРФОГРАФІЯ

Поняття орфоєпії. Основні риси румунської літературної вимови. Випадки порушення орфоєпічних норм. Деякі особливості вимови слів іншомовного походження.

Графічні засоби румунської мови. Основні вимоги до алфавітного письма.

Принципи румунського правопису. Основні правила вживання дефісу. Правопис слів іншомовного походження. Правопис прізвищ. Правопис складних слів.

ЛЕКСИКОЛОГІЯ І ФРАЗЕОЛОГІЯ

Предмет лексикології. Зв'язок лексикології з іншими мовознавчими дисциплінами. Слово в лексико-семантичній системі мови. Ознаки слова як мовної одиниці. Слово і поняття. Знакова природа слова. Структурні ознаки слова: фонетична оформленість, внутрішньоструктурна цілісність, відокремлена оформленість. Лексика румунської мови як система. Однозначність і багатозначність слів в румунській мові. Пряме і переносне значення слова. Типи переносних значень. Конотативна функція слова. Прямі і непрямі запозичення в румунській мові. Наявність румунських слів в інших мовах.

Явище омонімії. Типи омонімів і шляхи їх виникнення. Питання про критерії розрізнення омонімії та полісемії. Відмежування лексичних омонімів (повних і часткових) від омофонів, омографів і омоформ.

Синонімія як тип лексико-семантичного відношення. Поняття синонімічного ряду. Класифікація та стилістичні функції синонімів.

Антонімія. Семантична та структурна класифікація антонімів. Антитеза й оксюморон як стилістичні фігури. Явище паронімії. Стилістичне використання патронімічної лексики.

Активний і пасивний склад лексики сучасної румунської мови. Застарілі слова, їх типи. Неологізми, їх типи. Функції застарілих слів і неологізмів.

Предмет фразеології. Джерела фразеології. Фразеологізм – основна одиниця фразеологічної системи. Фразеологічне значення. Його відмінність від лексичного. Типи фразеологізмів. Ідіоматика. Джерела ідіоматики. Стилістичний аспект слова. Класифікація стилів. Характеристика румунської лексики з етимологічної точки зору. Етимологічні принципи, етимологічна стратифікація.

Лексикографія як мовознавча дисципліна. Типи словників, їхні кращі зразки. Короткі відомості щодо історії становлення і розвитку румунської лексикографії.

Словотворення та його різновиди. Префіксальний, суфіксальний, префіксально-суфіксальний, неафіксальні різновиди морфологічного способу словотворення. Основа та словоскладання як різновиди морфологічного способу словотворення. Аббревіація – різновид морфологічного способу словотворення. Типи аббревіатур та стилістичні можливості їх вживання.

Субстантивація, ад'єктивація, адвербіалізація – різновиди морфолого-синтаксичного способу словотворення.

Словотвір основних частин мови. Словотвір іменників, прикметників, числівників, займенників, дієслів, прислівників та службових частин мови.

Тенденції словотворення в румунській літературній мові ХХ–ХХІ ст.

МОРФОЛОГІЯ

Основні поняття і предмет морфології. Зв'язок морфології з іншими лінгвістичними дисциплінами. Слово, словоформа, парадигма у морфології. Поняття граматичної категорії. Типи граматичних категорій. Поняття граматичної форми. Способи й засоби вираження граматичного значення.

Система частин мови в сучасній румунській мові. Критерії визначення частин мови та історія їх становлення в румунському мовознавстві.

Повнозначні частини мови і службові слова (аналітичні синтаксичні морфеми). Іменник і дієслово як центральні (основні) частини мови. Взаємозв'язок іменникової та дієслівної семантики.

Іменники. Визначення іменника як частини мови. Взаємна обумовленість лексичного значення та граматичних ознак іменника.

Лексико-граматичні категорії іменника. Іменники – власні і загальні назви. Іменники

конкретні і абстрактні назви, особливості семантики і відмінювання. Іменник – збірні та речовинні назви, особливості семантики та відмінювання.

Категорія роду іменника, реальна та формальна семантика роду, засоби вираження. Історичні зміни у формуванні категорії роду іменників. Рід невідмінюваних іменників та абревіатур. Категорія числа іменника, її обумовленість зовнішньою семантикою, засоби вираження. Історичні зміни у формуванні категорії числа іменників. Іменники *pluralia tantum*, особливості їх відмінювання. Іменники *singularia tantum*. Категорія відмінка іменника, граматичний зміст та засоби вираження. Система відмінків сучасної румунської мови. Історичні зміни в системі відмінювання іменників. Особливості відмінювання іменників I відміни. Особливості відмінювання іменників II відміни. Особливості відмінювання іменників III та IV відмін.

Прикметник. Визначення прикметника як частини мови. Морфологічна будова та граматичні ознаки прикметника. Короткі і повні, членні і нечленні, стягнені і нестягнені форми прикметників (з історичними коментарями). Розряди прикметників та принципи їх розмежування. Проміжні розряди прикметників. Семантико-морфологічні особливості якісних прикметників. Співвідносна та неспіввідносна міра вияву ознаки якісних прикметників. Лексико-семантичні категорії відносних прикметників. Присвійні прикметники, їхні ознаки. Відмінювання прикметників.

Числівник. Визначення числівника як частини мови. Погляди мовознавців на числівник. Граматичні ознаки числівника. Класифікація числівників за морфологічною будовою (з історичними коментарями). Класифікація числівників за семантикою. Відмінювання числівників. Синтаксичні параметри числівників.

Займенник. Займенник як частина мови. Місце займенника у системі частин мови (історія питання). Поділ займенників на розряди за значенням. Особливості займенникових парадигм (з історичними коментарями).

Дієслово. Дієслово як самостійна частина мови і як система дієслівних форм. Граматичні особливості інфінітива (з історичним коментарем). Поділ дієслів на класи (з історичними коментарями).

Граматичні категорії дієслова. Типи дієслівних утворень, їхні граматичні ознаки та синтаксичні функції. Категорія виду дієслова, засоби його вираження. Категорія стану дієслова, способи та засоби його вираження. Категорія перехідності-неперехідності дієслова, способи та засоби його вираження.

Дієслівна категорія способу, засоби його вираження. Історія утворення форм умовного та наказового способів. Дієслівна категорія часу, засоби його вираження. Значення часових форм. Історія форм майбутнього та минулого часу. Дієслівна категорія особи, засоби її вираження. Дієслівні парадигми (з історичними коментарями).

Прислівник. Визначення прислівника як частини мови. Розряди прислівників. Класифікація прислівників за синтаксичною функцією. Загальна характеристика атрибутивних прислівників. Загальна характеристика предикативних прислівників. Загальна характеристика модальних прислівників.

Прийменник. Прийменник як службова частина мови. Погляди мовознавців на прийменник. Розряди прийменників за структурою.

Сполучник. Сполучник як службова частина мови. Основні підходи до визначення статусу сполучника. Сурядні і підрядні сполучники. Розряди сполучників за структурою.

Вигук. Вигук як особливий лексико-граматичний розряд слів. Звуконаслідувальні слова.

СИНТАКСИС І ПУНКТУАЦІЯ

Синтаксис як розділ граматики. Зв'язок синтаксису з іншими мовознавчими дисциплінами.

Основні одиниці синтаксису: синтаксема, словосполучення, речення. Питання про синтаксичні одиниці, більші за речення. Текст. Типи зв'язного мовлення. Речення і словосполучення як окремі синтаксичні одиниці. Речення і висловлювання. Речення і фраза.

Словосполучення. Граматичне значення і структурні схеми та типи словосполучень. Класифікація словосполучень за лексико-граматичним принципом. Функції словосполучення.

Прислівні та неприслівні зв'язки в синтаксисі. Координація. Тяжіння. Типи підрядного зв'язку. Засоби вираження підрядних зв'язків. Узгодження і кореляція. Керування як тип підрядного зв'язку. Сильне і слабе, варіативне і неваріативне, посереднє і безпосереднє керування. Відмінкове прилягання та власне прилягання як типи підрядного зв'язку.

Речення. Визначення речення. Предикативність і модальність. Співвідношення об'єктивної і суб'єктивної модальності в реченні. Аспекти вивчення речення, формально-граматичний, семантико-синтаксичний, комунікативний.

Класифікація речень, типи речень за комунікативною настановою (розповідні, питальні, спонукальні речення), за характером предикативних відношень. Стверджувальні та заперечні речення. Окличні речення. Класифікація речень за будовою.

Просте речення як монопредикатна одиниця. Поняття про мінімальну структурну схему речення та парадигму простого речення. Дієслівні, субстантивні, ад'єктивні, партиципні, адвербіальні, інфінітивні речення. Типи речень за способом вираження предикативності. Двоскладні та односкладні речення. Типи речень за повнотою реалізації структурної схеми. Контекстуальне та ситуативно неповні речення. Еліптичні речення.

Головні члени простого речення. Номінативні підмети, засоби їх вираження. Підмети-словосполучення, їх класифікація й засоби вираження. Інфінітивні підмети. Простий дієслівний присудок – координований і некоординований. Простий дієслівний ускладнений присудок. Субстантивні, ад'єктивні та партиципні двоскладні речення, особливості їх граматичної будови. Іменний складений присудок. Типи зв'язку. Засоби вираження іменної частини. Складений дієслівний присудок. Поняття про суб'єктний та об'єктний інфінітив. Засоби вираження допоміжних компонентів складного дієслівного присудка. Ускладнені форми складених дієслівного та іменного присудків.

Односкладні речення. Питання про односкладні речення та їх класифікація в мовознавчій науці. Типи дієслівних односкладних речень. Безособові речення. Інфінітивні речення. Односкладні речення іменного класу.

Поняття про просте ускладнене речення. Речення з сурядними рядами словоформ, основні правила пунктуації таких речень. Речення з напівпредикативними зворотами, пунктуація у таких реченнях. Речення з поясювально-уточнюючими зворотами. Розділові знаки при уточнюючих зворотах. Речення зі звертаннями. Речення зі вставними і вставленими конструкціями. Функціонально-семантичні групи вставних компонентів.

Складне речення. Загальна характеристика складного речення. Засоби зв'язку предикативних частин. Питання класифікації складних речень.

Складносурядні речення в сучасній румунській мові. Складносурядні речення відкритої структури. Складносурядні речення закритої структури.

Складнопідрядні речення і особливості їх будови. Класифікація складнопідрядних речень. Складнопідрядні речення нерозчленованої структури. Займенниково-співвідносні речення. Складнопідрядні речення з прислівним зв'язком. Складнопідрядні речення з

підрядними присубстантивними. Складні речення з підрядними з'ясувальними. Складнопідрядні речення розчленованої структури. Складні речення з підрядними мети. Складні речення з підрядними умови. Складнопідрядні речення часу. Складнопідрядні порівняльні речення. Складнопідрядні речення причини. Складнопідрядні допустові речення. Складнопідрядні наслідкові речення. Складнопідрядні зіставлювальні речення.

Складні безсполучникові речення. Питання їх класифікації. Складні безсполучникові речення відкритої та закритої структури.

Складні багатокомпонентні речення. Основні їх типи. Складнопідрядні речення ускладненої структури (з кількома підрядними). Складні синтаксичні конструкції з сурядним, підрядним та безсполучниковим зв'язком.

Пунктуація. Принципи румунської пунктуації. Система розділових знаків.

РУМУНСЬКА ЛІТЕРАТУРА

Література як мистецтво слова. Румунська література у системі мистецтв та інших видів духовно-творчої діяльності, у взаємопов'язаності та взаємодії з ними. Періодизація румунської літератури. Стан і завдання вивчення румунської літератури. Принципи та методи аналізу художнього твору. Історична еволюція художніх засобів (у т.ч. у румунській літературі). Різноманітні структури художніх творів. Основні літературознавчі школи (біографічна, культурно-історична, психологічна та психоаналітична, структуралізм). Сучасні засоби комплексного аналізу художніх творів. Застосування ЕОМ у літературознавчих дослідженнях. Румунська культура у регіональному, європейському та всесвітньому контекстах. Проблеми порівняльного вивчення румунської літератури.

УСНА НАРОДНА ТВОРЧІСТЬ

Фольклор – "перша фаза цивілізації нації" (Ал. Руссо). Фольклористика – етнографія – етнологія. Специфічні риси усної народної творчості. Система жанрів румунського фольклору. Фольклор та філософія культури румунського народу. Основні міфи румунської культури. Обрядовий фольклор, усна проза, народна драма та інші жанри народної творчості. Румунський фольклор Дністровсько-прикарпатського регіону. Румунсько-українські фольклорні зв'язки.

ДАВНЯ РУМУНСЬКА ЛІТЕРАТУРА

Проблеми періодизації давньої румунської літератури. Румунська література старослов'янською мовою. Румунська література румунською мовою. Літописи Грігоре Уреке, Мирона Костіна, Іона Некулче та їх внесок у розвиток румунської літератури. Суспільно-політичні погляди Дімітрія Кантемір, новаторський характер його творів.

РУМУНСЬКА ЛІТЕРАТУРА І ПОЛОВИНИ ХІХ СТОЛІТТЯ

Трансільванська школа: основні культурологічні принципи та філологічні концепції. Байка у румунській літературі: традиційні сюжети, мотиви та національні художні засоби. Г.Александреску та інші автори байок. Внесок Г. Асаки у розвиток румунської культури 10-30 років ХІХ ст.

Сентименталізм та преромантизм. К. Конакі, І. Векереску та ін. Синхронізація різноманітних елементів класицизму та романтизму у творах Я. Векереску, І. Х. Редулеску, Г. Александреску та ін. Розвиток літературної преси у Молдові та Мунтенії у 20-30 роках ХІХ ст. Іон Хеліаде Редулеску – енциклопедична постать румунської літератури.

Журнал "Дачія літераре" та проблеми розвитку національної самосвідомості румунів. Літературний маніфест М. Когелнічану. Румунська література 40-60 років та усна народна творчість. "Романтична школа" та її специфічні риси у румунській літературі. Розвиток основних жанрів прози (К. Негруці). Письменники – меморіалісти (А. Руссо, І. Ґіка), історична проза (Н. Белческу). Модернізація художніх засобів поезії цього періоду

(В. Александрі). В. Александрі та румунська література на Буковині. Публіцистичний характер творчості В. Александрі, А. Руссо та ін.

Розвиток драматургії у 40-60 рр. XIX ст. Комедії В. Александрі: проблема, характери, художні засоби. Історичні драми В. Александрі.

Роман "бальзаківського" типу (Н. Філімон). Розвиток реалізму у румунській літературі 50-60 рр. XIX ст.

ЕПОХА ВЕЛИКИХ КЛАСИКІВ

Епоха великих класиків та її основні характеристики. "Жунімя" та жунімізм. Розвиток "естетичної критики" Тіту Майореску. Роль преси у розвитку румунської літератури ("Конворбір'є літераре", "Контемпоранул" та ін.).

Проблеми періодизації та вивчення творчості Міхая Емінеску. Монографії про М. Емінеску, твори поета українською та іншими мовами світу. Філософська проблематика творчості М. Емінеску ("Memento mori", "Послання" та ін.). Фольклорний субстрат поезії М. Емінеску ("Келін", "Лучафер"). Поема "Лучафер" у контексті європейського романтизму (Байрон, Леопарді, А. де Мюссе, Т. Шевченко, Леся Українка та ін.). Інтимна лірика М. Емінеску, художня майстерність поета. Проза та публіцистика М. Емінеску. М. Емінеску і Буковина.

Народний характер прози Іона Крянге. Своєрідність фантастичних образів І. Крянге. Проблема слов'янських паралелей казок І. Крянге.

Новаторський характер прози І. Л. Караджале. Комедії І. Л. Караджале і театр абсурду. Актуальність творчості І. Л. Караджале.

Символізм у румунській літературі. А. Мачедонскі. Традиціоналізм та модернізм у творчості А. Мачедонскі, Дж. Кошбука, О. Гоги.

Румунська література на Буковині у XIX ст.

РУМУНСЬКА ЛІТЕРАТУРА XX СТОЛІТТЯ.

Періодизація румунської літератури XX ст. Дж. Баковія та румунський символізм. Поезія "екзистенціальної сутності" Лучіана Благі. Внесок Міхаїла Садовяну у розвиток історичного роману. Широкі епічні полотна Лівіу Ребряну, Каміла Петреску, Хортензії Пападат-Бенджеску та ін., їх проблематика та своєрідність у контексті європейської літератури XX ст.

Румунська література у Бесарабії та на Буковині (Іконопісці: Т. Келаріу, М. Стреїну, Ю. Веспер та ін.).

Творчість письменників румунської діаспори (Мірчя Еліаде, Еуджен Іонеску та ін.). Розвиток модерністської лірики від Іона Барбу до Нікіти Стенеску.

Проблематика та художні засоби прози М. Преда, І. Друце, Ал. Івасюк, Д. Р. Попеску, Ф. Нягу, Н. Бребан та ін.

Гімни рідній мові (А. Матеевич, Гр. Вієру та ін.).

Художні здобутки румунської поезії другої половини XX ст.: М. Сореску, Ана Бландіана, Іон Александру, Л. Даміан, Н. Дабіжа та ін.

Румунська література на Буковині у національному та міжетнічному контекстах, румунсько-українські зв'язки (переклади румунської літератури українською мовою).

ТЕОРІЯ ЛІТЕРАТУРИ

Сутність науки про літературу. Літературознавство в контексті філологічних наук. Теорія літератури, Історія літератури, Літературна критика. Допоміжні літературознавчі дисципліни: історіографія, бібліографія, текстологія, палеографія. Взаємозв'язки літературознавчих дисциплін.

Розвиток літературознавчої думки від Аристотеля до XVIII століття. Утвердження теорії літератури як самостійної наукової дисципліни. Основні напрями світового літературознавства XIX – XX століть. Новітні напрями і течії в літературознавстві.

Література як вид мистецтва. Основні етапи історичного становлення літератури та види літературно-художньої творчості. Місце художньої словесності в ряді мистецтв. Функції художньої літератури.

Зміст і форма як літературознавчі категорії. Форма як спосіб існування художнього твору. Загальна характеристика елементів змісту. Композиція художнього твору. Типи композиційної організації художнього твору.

Категорія троп та її основні літературні різновиди. Риторичні та стилістичні фігури.

Основні системи віршування. Звукова система художньої мови.

Проблеми літературної генології. Поділ літератури на роди та жанри.

Літературний процес. Основні літературні напрями.

ПОРІВНЯЛЬНЕ ЛІТЕРАТУРОЗНАВСТВО

Компаративізм в Україні, у Румунії та Молдові. Історико-типологічне вивчення румунського фольклору та літератури. Класицизм, сентименталізм, романтизм, реалізм, модерністські течії у румунській та в інших літературах. М. Емінеску у контексті європейського романтизму.

Румунсько-українські фольклорні та літературні зв'язки. Взаємозбагачення усної народної творчості у контактних зонах (Буковина, Молдова, Одеська та Закарпатська області). Вивчення національних особливостей фольклору у контексті паралельних явищ. Актуальна тематика порівняльного вивчення фольклору та літератури у Чернівецькому національному університеті.

РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

ОСНОВНА З РУМУНСЬКОЇ МОВИ

1. Academia Română, Institutul de lingvistică „Iorgu Iordan – Al. Rosetti”, Dicționarul ortografic, ortoepic și morfologic al limbii române (DOOM), ediția III-a revăzută și adăugită. București: Univers Enciclopedic, 2022.
2. Academia Română, Institutul de lingvistică „Iorgu Iordan – Al. Rosetti”, Gramatica limbii române. Vol. I-II. București: Editura Academiei Române, 2005.
3. Academia Română, Institutul de lingvistică „Iorgu Iordan – Al. Rosetti”, Gramatica de bază a limbii române București: Univers Enciclopedic, 2016.
4. Avram M. Gramatica pentru toți. București: Humanitas, 2001.
5. Badea G. Sintaxa limbii române pe înțelesul tuturor, cu noțiuni de vocabular și fonetică. Iași: Alfa, 2010.
6. Bărbuță I., Cicală A., Constantinovici E. Gramatica uzuală a limbii române, Chișinău: Litera, 2000.
7. Bejan D. Gramatica limbii române. Compendiu. Cluj, 2005.
8. Căpățână C. Sintaxa limbii române. Craiova: Editura Universitaria Craiova, 2007.
9. Ciobanu A. Punctuația limbii române. Chișinău, 2000.
10. Ciortea, Marcela, Vademecum. Elemente de sintaxă a limbii române. Curs practic și seminar. Alba Iulia: Aeternitas, 2017.
11. Coteanu I. Formarea cuvintelor în limba română. București, 2007.
12. Dimitriu C. Compendiu de gramatică românească modernă clasică. Iași, 2004.
13. Pană D. Gramatica de bază a limbii române. București: Univers Enciclopedic Gold; 2010.
14. Philippide Al. Istoria limbii române. Iași, 2011.
15. Stoichițoiu-Ichim A. Aspecte ale influenței engleze în româna actuală. București, 2006.

3 РУМУНСЬКОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Braga Corin. Concepte și metode în cercetarea imaginarului. Iași: Polirom, 2021.
2. Călinescu Matei. A citi, a reciti. Către o poetică a (re)lecturii. Iași: Polirom, 2003.
3. Călinescu Matei. Cinci fețe ale modernității. Iași : Polirom, 2005.
4. Călinescu George. Istoria literaturii române: compendiu. București: Litera, 2001.
5. Călinescu George. Istoria literaturii române de la origini și până în prezent. București: Semne, 2003.
6. Călinescu M. Cinci fete ale modernității. Modernism, postmodernism, avangardă, decadentă, kitsch. Iași: Polirom, 2017. 440 p.
7. Cărtărescu M. Postmodernismul românesc. București: Humanitas, 2010. 506 p.
8. Lefter I.B. 7 postmoderni: Nedelciu, Crăciun, Muller, Petculescu, Gogea, Danilov, Ghiu. Paralela 45, 2010. 176 p.
9. Iovănel M. Istoria literaturii române contemporane: 1990-2020. Iași: Polirom, 2021. 712 p.
10. Manolescu N. Istoria critică a literaturii române, ed. a II-a. Pitești: Paralela 45, 2019. 1504 p.
11. Mușat C. Postmodernismul – un concept problematic depășit? *Observator Cultural*, nr. 787, 28 august 2015.
12. Petraș I. Literatura română contemporană. Iași: Ideea Europeană, 2021. 1006 p.
13. Petraș I. De veghe între cărți. Scriitori contemporani, Editura Școala Ardeleană, 2017. 460 p.
14. Van den Akker R., Alison G., Timotheus V. Metamodernism: Historicity, affect, and depth after postmodernism. London-New York: Rowman & Littlefield, 2017. 260 p.
15. Simion E. Dicționarul general al literaturii române. București: Univers Enciclopedic, 2020. 836 p.

ДОДАТКОВА ЛІТЕРАТУРА 3 РУМУНСЬКОЇ МОВИ

1. Bidu Vranceanu A., Forăscu N. Limba română contemporană. Lexicul. București, 2005.
2. Coteanu I. Gramatica de bază a limbii române. București, 1997.
3. Ciompec G., Dominte C. Limba română contemporană. Fonetica. Fonologia. Morfologia. București, 1985.
4. Drașoveanu D. Teze și antiteze în sintaxa limbii române. Cluj, 1997.
5. Dicționarul explicativ al limbii române. București, 1998.
6. Gramatica limbii române, V. II, ediția a II-a. București, 2008.
7. Irimia D. Gramatica limbii române. Iași, 1997.
8. Graur Al. Gramatica azi. București, 1973.
9. Irimia D. Gramatica limbii române. Iași, 1997.
10. Ivanescu G. Istoria limbii române. Iași, 1990.
11. Norme ortografice, ortoepice și de punctuație ale limbii române. Chișinău, 1990.
12. Philippide Al. Istoria limbii române. Iași, 2011.
13. Popescu Șt. Gramatica practică a limbii române cu o culegere de exerciții. București, 1995.
14. Stoichițoiu-Ichim A. Aspecte ale influenței engleze în româna actuală. București, 2006.
15. Rosetti Al. Întroducere în fonetică. București, 1992.

3 РУМУНСЬКОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Crăciun Gheorghe. Aisbergul poeziei moderne. Pitești: Paralela 45, 2002.
2. Diaconu, Mircea A. Poezia postmodernă. Brașov: Aula, 2001.
3. Fânaru sabina, Morar Ovidiu. Literatura română de la început. Suceava: Editura Univ. Suceava, 2005.
4. Holban Ion. Istoria literaturii române contemporane. Iași: Tipo Moldova, 2006.
5. Iovănel Mihai. Istoria literaturii române contemporane. Iași: Polirom, 2021.
6. Lefter Ion Bogdan. Recapitularea modernității. Pitești: Paralela 45, 2000.
7. Lovinescu Monica. O istorie a literaturii române pe unde scurte. București: Humanitas, 2014.

8. Manolescu Nicolae. Istoria critică a literaturii române. București: Cartea Românească, 2019.
9. Marino Adrian. Dintr-un dicționar de idei literare. Cluj-Napoca: Argonaut, 2010.
10. Mazilu Dan Horia. Recitind literatura română veche. București: Editura Universității din București, 2000.
11. Negrici Eugen. Literatura română sub comunism. București: Editura Fundației Pro, 2003.
12. Negrici Eugen. Iluziile literaturii române. Iași: Polirom, 2017.
13. Piru. Istoria literaturii române. București: Grai și Suflet, 1994.
14. Pop Ion. Dicționarul analitic de opere literare românești, I-IV. Cluj-Napoca: Casa Cărții de Știință, 2007.
15. Rotaru Ion. O istorie a literaturii române. De la origini până la Epoca Luminilor. Galați: Porto-Franco, 1994.
16. Rotaru Ion. O istorie a literaturii române. De la Epoca Luminilor până la Junimea. Galați: Porto-Franco, 1994.
17. 23. Rotaru Ion. O istorie a literaturii române. De la Junimea până după primul război mondial. Galați: Porto-Franco, 1996.
18. Rotaru Ion. O istorie a literaturii române. Epoca dintre cele două războaie mondiale, Galați: Porto-Franco, 1997.
19. Rotaru Ion. O istorie a literaturii române. Poezia românească de la al doilea război mondial până în anul 2000. București: Niculescu, 2001.
20. Simion Eugen. Dicționarul general al literaturii române. București: Univers Enciclopedic, 2002.
21. Simion Eugen. Scriitori români de azi. I-IV. Chișinău: David&Litera, 2002.
22. Ștefănescu Alex. Istoria literaturii române contemporane 1941 – 2000. București: Mașina de scris, 2005.
23. Vianu Tudor. Arta prozatorilor români. București: Orizonturi, 2011.
24. Zăciu Mircea, Papahagi Marian, Sasu Aurel. Dicționarul scriitorilor români, I-IV. București: Humanitas, 2002.

**КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ
ЗНАТЬ АБІТУРІЄНТІВ НА ФАХОВОМУ ІСПИТІ
З РУМУНСЬКОЇ МОВИ ТА ЛІТЕРАТУРИ ЗА ОР „МАГІСТР”**

Іспит проводиться в тестовій формі. Абитурієнт отримує індивідуальний варіант тестових завдань, який підібраний комп'ютерною програмою у випадковому порядку та складається із двадцяти запитань. Кожне поставлене питання містить чотири варіанти відповідей, одна з яких правильна. За кожну правильну відповідь студент може отримати максимально 5 балів, що становить 100 балів, до яких додається 100 балів (100+100 балів).

Загальна сума балів, яку студент може отримати на іспиті, складає 200.

Оцінку оголошують абитурієнтові прилюдно.

Знання студентів оцінюють за наступними критеріями:

- оцінку „**відмінно**” отримують абитурієнти, які за результатами іспиту набрали від 175 до 200 балів;
- оцінку „**добре**” отримують абитурієнти, які за результатами іспиту набрали від 150 до 174 балів.
- оцінку „**задовільно**” отримують абитурієнти, які за результатами іспиту набрали від 125 до 149 балів.
- оцінку „**незадовільно**” отримують абитурієнти, які за результатами іспиту набрали від 100 до 124

Голова предметної комісії

доц. Крістінія ПАЛАДЯН

Декан філологічного факультету

проф. Борис БУНЧУК

